

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Jan Górowski (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi B. I.

przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie X.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 czerwca 2008 r.,
zażalenia skarżącego na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 18 lutego 2008 r.,
sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie i zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) złotych tytułem kosztów postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 18 lutego 2008 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa B. I. przeciwko Skarbowi Państwa Wojewodzie X. o zapłatę zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego oddalającym apelację od wyroku Sądu Okręgowego w W. oddalającego powództwo.

Skarżący podniósł, że z pozwem wystąpił przeciwko Skarbowi Państwa – Wojewódzkiemu Szpitalowi Specjalistycznemu w W. jednak jako *statio fisci* Sąd Okręgowy oznaczył Wojewodę X. i tym samym pozbawił możliwości działania pozwany Szpital. O zarzucanej nieważności dowiedział się dopiero w dniu 16 listopada 2007 r. kiedy to poznał przesłanki umorzenia postępowania w sprawie I C (...) z powództwa Skarbu Państwa – Województwa X. przeciwko B. I. Wyraźnie także wskazał, że skoro

skargę opiera na zarzucie nieważności, to nie dotyczy go pięcioletni termin do jej wniesienia (art. 408 k.p.c.).

Według oceny Sądu Apelacyjnego skarga nie została oparta na ustawowej podstawie. Podniósł, że powód skarży wyrok korzystny dla pozwanego Skarbu Państwa Wojewody X, z zamiarem rozpoznania sprawy z udziałem innej niż objęta tym orzeczeniem osoby prawnej, tj. Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w W. Wyraził pogląd, że niedopuszczalne jest wznowienie postępowania w celu przeprowadzenia go wobec innej osoby niż objęta zaskarżonym wyrokiem. Poza tym niemożność działania, czy niewłaściwa reprezentacja musiałyby dotyczyć skarżącego a nie jego przeciwnika procesowego.

Uznał za błędne przekonanie skarżącego, jakoby o nieważności postępowania mogłaby przesądzać treść postanowienia wydanego w innej sprawie oraz złożone w niej zeznania świadka.

W zażaleniu skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia, zarzucając przede wszystkim naruszenie art. 399 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Żądanie wznowienia postępowania z powodu nieważności wywołanej brakiem należytej reprezentacji lub pozbawieniem możliwości działania może podnieść tylko strona której te uchybienia dotyczą. Artykuł 401 pkt 2 k.p.c. przewiduje bowiem wznowienie postępowania dla zapewnienia ochrony praw strony, dotkniętej takimi rażącymi uchybieniami. Przeciwnie stanowisko byłoby nie do pogodzenia z trzymiesięcznym terminem do wniesienia skargi określonym w art. 407 § 1 k.p.c., który ma być liczony od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ, bądź przedstawiciel ustawowy. Sformułowanie to może odnosić się tylko do tej strony, która została pozbawiona możliwości działania lub była nienależycie reprezentowana (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2003 r., V CZ 111/03, Monitor Prawniczy 2006, nr 3, s. 147).

Celem skargi o wznowienie postępowania nie może być wzruszenie prawomocnego niekorzystnego dla skarżącego wyroku, tylko po to aby doprowadzić do przekształceń podmiotowych procesu po stronie przeciwnej. Na marginesie trzeba zauważyć, że to powód reprezentowany przez fachowego pełnomocnika pozwał Skarb Państwa, nieprawidłowo, wskazując jako jego jednostkę organizacyjną Wojewódzki Szpital Specjalistyczny w W. Gdy postanowieniem z dnia 29 listopada 1999 r. Sąd należycie oznaczył jako *statio fisci* pozwanego Skarbu Państwa Wojewodę X,

pełnomocnik powoda nie wnosił o wezwanie w charakterze pozwanego mającego podmiotowość prawną Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego w W. i proces od początku do końca toczył się w tym samym składzie podmiotowym. W tym stanie rzeczy powód chcąc dochodzić roszczenia od tego samodzielnego zespołu opieki zdrowotnej może wytoczyć odrębne powództwo.

Trzeba też zgodzić się ze stanowiskiem pozwanego zawartym w odpowiedzi na zażalenie, że skarga została wniesiona po upływie terminu określonego w art. 407 k.p.c. W wypadku gdy podstawą wznowienia jest pozbawienie strony możliwości działania lub brak należytej reprezentacji termin ten liczy się od dnia, w którym o wyroku dowiedziała się strona, jej organ lub przedstawiciel ustawowy. Skoro w sprawie wyrok był ogłoszony w dniu 19 kwietnia 2002 r. w obecności pełnomocnika powoda to trzeba przyjąć, że w tym dniu dowiedział się on o jego wydaniu.

Z tych względów zażalenie uległo oddaleniu (art. 394¹ § 3 k.p.c. w zw. z art. 398¹⁴ k.p.c.).